

відповідні розділи програми з неорганічної хімії для студентів фармацевтичного факультету [4]. Студент самостійно формує завдання, на які одразу ж відповідає викладачеві (сюди включено два теоретичні питання, ситуаційна задача і та чи інша практична навичка). Для доступності і кращого розуміння тих чи інших моментів можна використовувати при здачі модуля схеми і таблиці [5]

За практичну підготовку студент може максимально отримати 10 балів: виконано вірно – 10 балів, виконано з недоліком, виправленим студентом самостійно – 8, виправлено студентом після зауваження викладача – 5 балів, не виконано – 0 балів.

За розв'язування індивідуальних завдань студент може максимально отримати 10 балів:

- задача розв'язана вірно і отримана правильна відповідь – 10 балів;
- задача розв'язана вірно і отримана правильна відповідь, але при цьому не вказано умови проходження реакції – 9 балів;
- допущено математичні неточності, що не впливають на правильний результат; задача розв'язана вірно, але не вказано розмірності величин, що використовуються – 8 балів;
- допущені помилки в рівняннях реакцій, що не впливають на позитивний результат – 7 балів;
- розв'язок задачі не закінчено при вірному ході розв'язання (не виконано 1-2 математичні дії) – 6 балів;
- розв'язок задачі не закінчено або допущені помилки; правильно виконано не менше 2/3 необхідних дій – 5 балів;
- задача розв'язана з помилками при розставленні коефіцієнтів у рівняннях реакцій, за якими ведеться розрахунок (при вірному ході розв'язання) – 4 бали;
- допущено математичні помилки, які призвели до невірної результату (при вірному ході розв'язання) – 3 бали;
- задача розв'язано невірно, але є 2-3 правильні фрагменти розв'язання – 2 бали;
- задача розв'язано невірно, але є 1 правильний фрагмент розв'язання (рівняння реакції) – 1 бал;
- рішення відсутнє або принципово невірне – 0 балів.

Таким чином, запропонована форма проведення підсумкового модульного контролю дозволяє мати більш повну уяву про глибину і якість знань студентів, оцінити їх вміння використовувати теоретичні знання на практиці, а також виявляти прогалини при вивченні дисципліни.

Широкий діапазон оцінювання допомагає викладачу об'єктивно контролювати навчальний процес, коригувати глибину вивчення предмету «Неорганічна хімія», створювати умови оптимального розвитку здібностей кожного студента.

Література

1. Вища медична освіта і Болонський процес. Навчально-методичні матеріали наради-семінару для науково-педагогічних працівників. – К.: Міністерство охорони здоров'я, Нац. мед. ун-т імені О.О.Богомольця, 2005. -112 с.
2. Підаєв А.В., Передерій В.Г. Болонський процес в Європі. –Одеса: Одес. держ. мед. ун-т, 2004. 190 с.
3. Мойсеєнко М.І., Ерстенюк А.М., Леочко Н.С., Стецьків А.О., Дмитрів А.М., Винницька Р.Б., Мельник Д.О. Банк тестових завдань «Крок-1. Фармація». - Івано-Франківськ, 2012. -452 с.
4. Методика проведення занять у вищому навчальному закладі: Метод. реком. для викладачів / Л.Г.Кайдалова, О.О.Тележкіна, С.М.Полюян та ін. –Х.: , Видавництво НФАУ; 2004. –60 с.
5. Пометун О.І., Пирожено Л.В. Сучасні заняття. Інтерактивні технології навчання. – К:А.С.К., 2004. – 192 с.

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ДО ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТІВ ОЗДОРОВЧОГО СПРЯМУВАННЯ

***С.В. Страшко
Київ, Україна***

Виховання відповідного ставлення до свого здоров'я, здоров'я оточуючих, формування потреби в пізнанні самого себе, самовдосконаленні фізичних, психічних і розумових здібностей є безпосереднім завданням навчальних закладів. Світовий досвід засвідчує найбільшу ефективність профілактики захворювань і травматизму на основі формування в дітей та підлітків необхідних життєвих навичок. В Україні поступово утверджується підхід до розуміння здоров'я через здоровий спосіб життя, що передбачає врахування всіх аспектів життєдіяльності людини, а саме фізичного, соціального, емоційного й психологічного благополуччя.

Система української освіти поступово переходить від суто теоретичного надання інформації, вказівки на конкретні факти до практичного розвитку навичок здорового способу життя. Такий підхід стає ефективним лише за умови сформованої позитивної мотивації.

Для ефективного охоплення дітей та юнацтва такими освітніми послугами доцільно об'єднувати зусилля школи, позашкільних установ і вищих навчальних закладів; залучати батьків; використовувати потенціал громадських організацій. Водночас школа має відігравати провідну роль у створенні умов для

здобуття знань, формування відповідного ставлення та розвитку навичок, які зумовлюватимуть здоровий спосіб життя, зберігатимуть і зміцнюватимуть здоров'я учнів. Саме тому проблема підготовки вчителя для викладання предметів оздоровчого спрямування (основ здоров'я, валеології, безпеки життєдіяльності, медико-санітарної підготовки) є вкрай актуальною.

Зміст валеологічної діяльності визначається сукупністю проблем, пов'язаних зі здоров'ям, на подолання яких мусить бути спрямована підготовка вчителя основ здоров'я. Серед них можна виділити:

- втрату молоддю соціально значущих ціннісних орієнтирів;
- поширення серед молоді тенденції до протиправної і асоціальної поведінки;
- девіантну поведінку, пов'язану з уживанням наркотичних і токсичних речовин (алкоголю, наркотиків, тютюну, психотропних речовин тощо);
- відсутність мотивації до здорового способу життя й збільшення внаслідок цього кількості хронічних захворювань (гіподинамії, нераціонального харчування, емоційного перенапруження тощо);
- ранні і небезпечні статеві стосунки та їхні наслідки (венеричні хвороби, ВІЛ/СНІД, аборти, хронічні захворювання репродуктивної системи, покинуті діти);
- зростання дитячої інвалідності у зв'язку з відсутністю необхідних знань щодо планування сім'ї;
- поширення серед молоді депресивних станів, суїцидів тощо.

Вирішення зазначених проблем може здійснити лише особистість, якій властиві певні індивідуальні риси гуманістичного спрямування. Вимоги до особистості вчителя основ здоров'я передбачені сукупністю валеологічних цінностей, що формують ціннісні орієнтації і визначають спрямованість його суспільно корисної діяльності.

Можна виділити такі групи валеологічних цінностей:

- цінності, що розкривають значення і сутність цілей валеологічної діяльності педагога, концепцію його особистості в усіх її різноманітних проявах, тобто концепцію «Я – професіонал» як джерело і результат валеологічного вдосконалення;
- цінності, що розкривають значення і сутність способів і засобів здійснення валеологічної діяльності, концепції педагогічного спілкування, педагогічних технологій і валеологічного моніторингу;
- цінності, що розкривають значення й сутність відношень як основного механізму валеологічної діяльності; концепцію власної позиції як сукупності відношень до інших і до себе, до валеологічної діяльності та до об'єкту валеологічного виховання і освіти;
- цінності, що розкривають значення наукових (фізіологічних, психологічних, педагогічних, природничо-наукових, санітарно-гігієнічних, теоретико-методологічних тощо) знань в здійсненні валеологічної діяльності;
- цінності, що розкривають значення й сутність якостей особистості вчителя основ здоров'я як суб'єкта валеологічної діяльності: здатність програмувати свою діяльність і передбачати її наслідки; здатність до творчої діяльності, здатність співвідносити власні цілі й діяльність з цілями й діяльністю інших; здатність до діалогового мислення й гуманістичного сприйняття виховного процесу тощо.

Безумовно, на ефективність формування особистості вчителя основ здоров'я будуть впливати дисципліни всіх трьох циклів підготовки. Наприклад, цикл гуманітарної та соціально-економічної підготовки за рахунок дисциплін культурологічного спрямування мусить забезпечувати формування певного рівня внутрішньої культури майбутнього фахівця. А включення до цього циклу дисциплін з певним професійним спрямуванням, наприклад, «біоетика», «культура здоров'я», «валеофілософія» тощо – сформує певний валеологічний світогляд і певну сукупність валеоцінностей.

Дисципліни циклу природничо-наукової та фундаментальної підготовки мають сформувати необхідне підґрунтя для подальшого засвоєння студентами професійно-орієнтованих дисциплін, а також забезпечити формування наукового світогляду. Для майбутніх фахівців-валеологів такими дисциплінами є передусім біологічні, зокрема такі, що безпосередньо стосуються біології людини і процесів її життєдіяльності.

Отже, професійно-орієнтована підготовка мусить включати, по-перше, блок психолого-педагогічних дисциплін, а по-друге, дисципліни, що забезпечують формування готовності до здійснення валеологічної діяльності в межах компетенції для існуючих освітньо-професійних рівнів підготовки за напрямом «Здоров'я людини».

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТА ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА ЕКОЛОГІЧНОЇ СВІДОМОСТІ У ЦИКЛІ ГУРТКОВОЇ РОБОТИ СИНТЕЗУ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

*І.С. Сурсасва, В.Ф. Орлова
Вінниця, Україна*

Для всіх розвинених країн світу екологічна ситуація, що складається в містах, є предметом особливої уваги офіційних властей усіх рівнів, політичних партій та громадських рухів, засобів масової